

Sygn. akt: I ACa 703/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Stanek (spr.)
Sędziowie:	SSA Wiesława Kuberska SSA Dorota Ochalska - Gola
Protokolant:	sekr. sądowy Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 marca 2014r. sygn. akt I C 1079/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt *I ACa 703/14*

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 marca 2014r. sygn. akt I C 1079/12 Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił wyrok zaoczny wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 6 grudnia 2012 roku w sprawie sygn. akt I C 1079/12 i oddalił powództwo Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. przeciwko (...) Sp. z o.o. w Ł.. Ponadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. na rzecz (...) Spółki z o.o. w Ł. kwotę 7 217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nie obciążył Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. nieuiszczonymi kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że Urząd Skarbowy w Ł. prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi A. W. na podstawie administracyjnych tytułów wykonawczych o numerach: SM1/588/10, SM1/590/10, SM1/880/10, SM1/881/10, SM1/882/10, SM1/883/10 tytułem zaległości podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych za lata 2005, 2006, 2007 i 2009 wraz z odsetkami i kosztami postępowania w łącznej kwocie 388.887,31 złotych oraz na podstawie tytułów wykonawczych o numerach SM6/998/11, SM6/999/11 i (...) tytułem zaległości w podatku od towarów i usług za okres od lutego do sierpnia 2006 roku i listopad 2006 roku w łącznej wysokości 316.063,39 złotych. Ten sam Urząd Skarbowy prowadzi także egzekucję administracyjną wobec M. K., na podstawie tytułów wykonawczych o numerach: SM1/412/10, SM1/581/10, SM1/4/11, SM1/6/11, SM1/7/11, SM1/500/11 i SM1/798/11, celem wyegzekwowania zaległości podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych za lata 2005-2009 wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi w łącznej wysokości 386.431,73 złotych oraz SM6/85/11, SM6/86/11, SM6/87/11, SM6/995/11, SM6/996/11 i SM6/997/11, celem wyegzekwowania zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług za okres od lutego do czerwca 2005 roku, od lutego do września 2006 roku i miesiąc listopad 2006 roku wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi w łącznej wysokości 416.540,60 złotych.

W dniu 22 maja 2009 roku M. K. i A. W. wnieśli do spółki prawa cywilnego (...) spółka cywilna M. K. A. W. z siedzibą w Ł. jako wkłady niepieniężne przysługujące im udziały wynoszące po 1/2 każde z nich we współwłasności zabudowanej nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu nr (...), położonej w Ł. przy ul. (...), o powierzchni 44 ary 86 m² uregulowanej w księdze wieczystej SR 1L/ (...) Sądu Rejonowego w Łasku o wartości odpowiadającej udziałom w prawie gruntu wynoszącej po 50.000 każdy z udziałów. Tego samego dnia tj. 22 maja 2009 roku M. K. i A. W. jako wspólnicy spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. i współwłaściciele na zasadzie współwłasności łącznej przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c., działającego pod tą firmą przenieśli je na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w tym stanowiącą własność tego przedsiębiorstwa nieruchomości.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zmieniła nazwę na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

W dniu 13 stycznia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., na podstawie umowy zawartej w Kancelarii Notarialnej D. K. w Ł. przeniosła własność zabudowanej nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu o numerze 32/2, położonej w Ł. w obrębie 13, o powierzchni 44 ary 86 m², uregulowanej w księdze wieczystej (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Łasku, na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. przy ul. (...) lok. 33.

Udziały w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością posiada A. W. oraz M. K. w ilości po 11.532 każdy z nich, wartość jednego udziału wynosi 50 złotych – łącznie każdy ze wspólników posiada udziały o wartości 576.600 złotych. Udziały w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w ilości (...) o łącznej wartości 1.665.500 złotych posiada (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) Spółka Komandytowa, a jeden udział posiada M. K.. Udziały w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) Spółka Komandytowa posiada A. W. i M. K. jako komandytariusz (wysokość sumy komandytowej każdego z nich wynosi 1000 złotych) oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

Przedmiotowa nieruchomość stanowi obecnie własność (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

Na mocy postanowień Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi przyjęto do akt rejestrowych:

- (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zawiadomienie o zajęciu udziałów M. K. i udziałów A. W.,
- (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zawiadomienie o zajęciu udziału M. K..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że powództwo Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. nie było uzasadnione. Sąd I instancji uznał, że strona powodowa nie udowodniła w niniejszej sprawie, że czynności prawne dłużników M. K. i A. W., w wyniku których ostatecznie pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w Ł. nabyła prawo własności zabudowanej nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu nr (...), położonej w Ł. przy ul. (...), o powierzchni 44 ary 86 m² uregulowanej w księdze wieczystej SR 1L/ (...) Sądu Rejonowego w Łasku, zostały dokonane z pokrzywdzeniem powoda jako wierzyciela w rozumieniu przepisu art. 527 k.c. Wprawdzie przedmiotowa nieruchomość na skutek czynności prawnej dokonanej w dniu 22 maja 2009 roku wyszła z majątku osobistego dłużników, ale stała się majątkiem (...) spółki cywilnej w Ł., której oboje dłużnicy byli współnikami, a zatem stała się przedmiotem ich współwłasności łącznej (art. 863 k.c.). W tej sytuacji, brak podstaw do uznania, iż wymieniona czynność prawna doprowadziła do pokrzywdzenia wierzyciela. Kolejna czynność prawna dokonana przez dłużników M. K. i A. W. jako współników spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. i jako współwłaścicieli na zasadzie współwłasności łącznej przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c., działającego pod tą firmą w postaci przeniesienia jej na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (która następnie zmieniła nazwę na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.), w tym stanowiącą własność tego przedsiębiorstwa przedmiotową nieruchomość także nie doprowadziła do pokrzywdzenia wierzyciel, bowiem dłużnicy objęli udziały w przedmiotowej spółce. Wskazać należy, iż zgodnie z wypisem KRS wymienionej Spółki każdemu z dłużników przysługują po 11.532 udziały o łącznej wartości nominalnej po 576.600 złotych, zaś wartość udziałów dłużników w prawie własności przedmiotowej nieruchomości (po 1/2 każdy z nich) wynosiła po 50.000 złotych. Powyższe okoliczności wykluczają uznanie wymienionej czynności za dokonaną z pokrzywdzeniem wierzyciela. Następną czynność prawna dokonana w dniu 13 stycznia 2010 roku, na mocy której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., przeniosła własność zabudowanej nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu o numerze 32/2, położonej w Ł. w obrębie 13, o powierzchni 44 ary 86 m², uregulowanej w księdze wieczystej (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Łasku, na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. także - w ocenie Sądu - nie krzywdzi wierzyciela w rozumieniu przepisu art. 527 k.c. Udziały w wymienionej spółce posiada w ilości (...) o łącznej wartości 1.665.500 złotych (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) Spółka Komandytowa z siedzibą w Ł., a jeden udział posiada M. K.. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) Spółka Komandytowa jest zarejestrowana w KRS pod numerem (...), a udziały w niej posiada A. W. i M. K. jako komandytariusze (wysokość sumy komandytowej każdego z nich wynosi 1000 złotych) oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. zarejestrowana w KRS pod numerem (...), w której udziały posiadają dłużnicy w częściach równych. Analiza powyższa wskazuje jednoznacznie, iż mimo zmiany podmiotowej właściciela nieruchomości, w istocie z uwagi na prawa dłużników do udziałów w wymienionych wyżej osobach prawnych: (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) Spółka Komandytowa z siedzibą w Ł. w istocie nie uległ zmianie majątek dłużników, a przedmiotowa nieruchomość nadal stanowi jego składnik.

Ponadto Sąd Okręgowy uznał, iż wierzyciel może na podstawie tytułów wykonawczych wydanych przeciwko dłużnikom, które nie są przez nich kwestionowane, skierować egzekucję do udziałów przysługujących dłużnikom w wymienionych wyżej Spółkach prawa handlowego. Strona powodowa wskazała, iż nastąpiło zajęcie tych udziałów, jednakże nie przeprowadziła ona z nich żadnych dalszych czynności egzekucyjnych. W konsekwencji tego Sąd I instancji uznał, że brak podjęcia przez wierzyciela czynności egzekucyjnych nie może wywoływać negatywnych skutków dla oceny działań dłużników.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie oddalenia powództwa i orzeczenia o kosztach postępowania wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda umowy przeniesienia własności zabudowanej nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu o numerze 32/2, położonej w Ł., w obrębie 13, o powierzchni 44 ary 86 m², dla której prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w Łasku księga wieczysta (...), dokonanej przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. nr KRS (...) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. nr KRS (...), w Kancelarii Notarialnej D. K. w Ł., o numerze Repetytorium A nr (...) i nakazanie pozwanej aby zezwoliła na prowadzenie egzekucji z opisanej nieruchomości przeciwko dłużnikowi A. W. na podstawie administracyjnych tytułów wykonawczych: nr SM1/588/10, SM1/590/10, SM1/880/10, SM1/881/10, SM1/882/10, SM1/883/10 tytułem zaległości podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych za lata 2005, 2006, 2007 i 2009 wraz z

odsetkami i kosztami postępowania w łącznej kwocie 388.887,31 złotych oraz na podstawie tytułów wykonawczych o numerach: SM6/998/11, SM6/999/11 i (...) tytułem zaległości w podatku od towarów i usług za okres od lutego do sierpnia 2006 roku i listopad 2006 roku w łącznej wysokości 316.063,39 złotych oraz przeciwko dłużnikowi M. K. na podstawie tytułów wykonawczych: SM1/412/10, SM1/581/10, SM1/4/11, SM1/6/11, SM1/7/11, SM1/500/11 i SM1/798/11, tytułem zaległości podatkowych wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi w łącznej wysokości 386.431,73 złotych oraz SM6/85/11, SM6/86/11, SM6/87/11, SM6/995/11, SM6/996/11 i SM6/997/11 w łącznej wysokości 416.540,60 złotych. Skarżący wniósł też o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję wg norm przepisanych. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to:

a) art. 527 § 1 i 2 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że czynność wniesienia udziałów we współwłasności nieruchomości do spółki, w wyniku czego nieruchomość stała się przedmiotem współwłasności łącznej, nie doprowadziła do pokrzywdzenia wierzyciela, podczas gdy w rzeczywistość doszło do takiego pokrzywdzenia oraz niemożności prowadzenia egzekucji w oparciu o dotychczas wystawione tytuły egzekucyjne, a także poprzez błędne przyjęcie, że sama możliwość prowadzenia przez wierzyciela egzekucji z udziałów przysługujących dłużnikom w spółkach prawa handlowego w zamian za wniesioną do nich nieruchomość świadczy o tym, że nie nastąpiło powiększenie stanu niewypłacalności dłużnika, podczas gdy takie powiększenie niewypłacalności w istocie nastąpiło,

b) art. 863 § 3 k.c. w zw. z art. 527 § 1 i 2 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że czynność prawna wniesienia przez dłużników udziałów w nieruchomości do spółki cywilnej, w wyniku czego nieruchomość ta stała się przedmiotem współwłasności łącznej nie doprowadziło do pokrzywdzenia wierzyciela, podczas gdy w rzeczywistości do takiego pokrzywdzenia doszło.

2. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 527 § 1 i 2 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że strona powodowa nie udowodniła, że czynności prawne dłużników zostały dokonane z pokrzywdzeniem wierzyciela, podczas gdy w rzeczywistości kwestia ta została przez powoda wykazana.

Na rozprawie w dniu 19 listopada 2014r. strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie wszystkich czynności dotyczących przedmiotowej nieruchomości za bezskuteczne w stosunku do wierzyciela (protokół elektroniczny k. 250 min. 3:28 – 5:41)

Na tej samej rozprawie strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. (protokół elektroniczny k. 250 min. 5:41 – 12:51)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja jest bezzasadna.

Sąd II instancji rozważył na nowo cały zebrany w sprawie materiał dowodowy i dokonał własnej jego oceny, zbieżnej z oceną dokonaną przez Sąd I instancji. Ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy są prawidłowe, stąd Sąd Apelacyjny przyjął je za własne.

W zupełności należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że strona powodowa nie sprostала ciężarowi dowodu w zakresie przesłanek wskazanych w art. 527 k.c., a także z przedstawioną w związku z tym argumentacją Sądu I instancji, którą Sąd Odwoławczy w pełni podziela.

Przede wszystkim, jak to słusznie stwierdził Sąd Okręgowy, powód nie wykazał, że na skutek czynności dłużników A. W. i M. K. doszło do powstania po ich stronie stanu niewypłacalności lub też pogłębienia się tego stanu. Dłużnicy bowiem w zamian za nieruchomość, której własności się wyzbyli nabyli udziały w spółkach prawa handlowego. Strona powodowa nie kwestionowała przy tym ekwiwalentności wartości nabytych udziałów w stosunku do wartości

nieruchomości. Nie podnosiła również, że kapitał zakładowy nie został wpłacony. Powód nie kwestionował też realnej wartości przysługujących A. W. i M. K. udziałów w spółkach prawa handlowego.

Podnoszono jedynie, że na skutek działań dłużników niemożliwym będzie prowadzenie wobec nich egzekucji w oparciu o istniejące tytuły wykonawcze, co w ocenie Sądu Apelacyjnego nie jest zgodne z prawdą. Egzekucję w oparciu o te tytuły będzie można przecież prowadzić z zajętych już przez wierzyciela udziałów dłużników w spółkach kapitałowych. To, że prowadzenie egzekucji z udziałów w spółkach kapitałowych jest czynnością żmudną i dającą mniejsze szanse na uzyskanie zaspokojenia niż egzekucja z nieruchomości nie oznacza a priori, że wierzyciel nie może uzyskać z takich udziałów zaspokojenia. Na gruncie niniejszej sprawy powód ograniczył się jedynie do zajęcia udziałów M. K. i A. W. w spółkach prawa handlowego, bez przeprowadzenia dalszych czynności egzekucyjnych zmierzających do swojego zaspokojenia. Gdyby wierzyciel przeprowadził czynności egzekucyjne z w.w. udziałów do końca i nie uzyskał zaspokojenia lub też zakwestionował i wykazał nieekwiwalentność wartości udziałów w spółkach prawa handlowego w stosunku do wartości nieruchomości, wówczas można byłoby mówić o tym, że w wyniku czynności dłużników doszło do pokrzywdzenia wierzyciela na skutek powstania czy też zwiększenia się stanu ich niewypłacalności.

W ustalonym stanie faktycznym jedynie okoliczności, o których wyżej wspomniano, mogłyby wykazać, że czynność A. W. i M. K. polegająca na wyzbyciu się własności nieruchomości doprowadziła do niemożności zaspokojenia wierzyciela na skutek ich niewypłacalności.

Nie sposób również podzielić zarzutu skarżącego, że fakt, iż sporna nieruchomość stała się przedmiotem współwłasności łącznej stanowił o pokrzywdzeniu wierzyciela. Nie jest to bowiem sytuacja nieodwracalna i wierzyciel ma odpowiednie środki prawne by prowadzić egzekucję z takiego mienia. A jak już wyżej wskazano, utrudnienia w przeprowadzeniu postępowania egzekucyjnego w żadnej mierze nie mogą być uznane za okoliczności spełniające przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela.

Niezależnie od powyższego Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę na to, że w przedmiotowej sprawie żądanie pozwu zostało nieprawidłowo sformułowane. To powód, zgodnie z treścią art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. musi w sposób prawidłowy i dokładny sformułować żądanie pozwu. Ingerencja Sądu w tę materię jest niedopuszczalna, bowiem naruszyłaby jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, tj. zasadę równości stron postępowania, zwłaszcza gdy obie strony są reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników.

Strona powodowa w żądaniu pozwu nie wskazała, w związku z jaką wierzytelnością domaga się uznania określonych czynności za bezskuteczne w stosunku do siebie. Co prawda zostało to następnie ujęte w uzasadnieniu pozwu, jednakże mając na uwadze, że pozew był sporządzany przez pełnomocnika profesjonalnego, kwestia ta winna zostać wprost wyartykułowana w żądaniu pozwu. Ponadto sprecyzowanie żądania pozwu w formie oświadczenia złożonego do protokołu rozprawy, dokonane przez pełnomocnika powoda na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku zaocznego, należało uznać za wadliwe, a w związku z tym bezskuteczne. Treść jego wskazywała bowiem, że należało przyjąć, iż było to rozszerzenie powództwa, a zatem jego zmiana. Stosownie natomiast do treści art. 193 § 2¹ k.p.c., z wyjątkiem spraw o roszczenia alimentacyjne, zmiana powództwa może być dokonana jedynie w piśmie procesowym. Co do tego, że wskazanie w związku z jaką wierzytelnością powód domagał się uznania określonej czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do siebie, jest zmianą powództwa nie budzi żadnych wątpliwości. W związku z tym Sąd I instancji już z tego powodu mógł zaniechać merytorycznego rozpoznawania sprawy i powództwo oddalić. Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że strona powodowa prawidłowo sformułowała swoje żądanie dopiero w apelacji. Jednakże, mając na uwadze treść art. 383 zd. 1 k.p.c. takie sformułowanie, które należało uznać za rozszerzenie żądania, było niedopuszczalne. Na marginesie należy również wskazać, że pełnomocnik powoda na rozprawie wniósł o uznanie za bezskuteczne w stosunku do swojego mocodawcy wszystkich czynności, których A. W. i M. K. dokonywali w odniesieniu do nieruchomości będącej przedmiotem niniejszego postępowania, czy to osobiście, czy to działając w imieniu spółek prawa handlowego, których byli udziałowcami. Takie żądanie z całą pewnością nie mogło być przez Sąd Apelacyjny uwzględnione mając na uwadze treść wskazanego art. 383 k.p.c.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. uznając ją za bezzasadną.

Zważywszy na wynik postępowania o kosztach postępowania apelacyjnego poniesionych przez stronę pozwaną Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę

5 400 zł stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego obliczone na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Jedynym kosztem poniesionym przez stronę pozwaną w postępowaniu drugoinstancyjnym było wynagrodzenie pełnomocnika, gdyż apelację w przedmiotowej sprawie wносиła wyłącznie strona powodowa. Z uwagi na to, że powód przegrał w całości sprawę przed Sądem II instancji, zasadnym było zasądzenie od niego na rzecz pozwanej kwoty 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku.